

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis Oratorii Fvndatoris

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

Suum obitum prædicit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

fieret, continuò vomitus sanguinis mansit, dolor præcordiorum, ac pectoris ex toto desijt, melius habui: deperditas vires recuperaui : tum accedentes medici ex venis, sputorumq; quæ ante expuerat, & quæ tū expuebat, dissimilitudine, illum pristinæ incolumitati restitutum, miraculo attoniti fatentur, ex illoque die ad obitum vsque optima semper vsus est valetudine.

Continuauit viribus potens plures dies, rem sacram quotidie faciens, suorum confessiones audiens, adeòq; bene valebat, vt iure, meritòq; Patres ad opinandum inducerentur, eum ad aliquot annos spiritum traducturum; quod tamē, Deo ipsum derepentè ad præmium euocante, non contigit.

Suum obitum prædicit.

*Id hic ipse
Franciscus
sacramen-
to testatus
est.*

Significauerat Philippus Franciscus Zazzaræ ætatis annum octauum & decimum agenti, plus triennio ante obitum, se non prius è vita cessu-

cessurum, quàm ei, ad quẽ vitæ statum à Deo euocaretur, aperiret: id Beato viro adolescens in memoriã frequenter reducebat: cui ille, ne animo angaris, respondere solitus erat, ego Deum pro te precor assidue, quod ipse de te mihi indicabit, id tibi ante obitum aperiam; tu mihi temet, tuaq; omnia credidisti, ego fidẽ tuam non fallam: mirum dictu, quãquam Philippus ab eo tempore ad vsq; initium anni nonagesimi quinti frequenter ægrotauit, vt medicorum sæpe iudicio mortuus crederetur, nunquam tamen vel vnum verbum ad adolescentem ea de re fecit; sed vbi è vomitu sanguinis conuuluit; cõtinuò quodnam vitæ institutum amplecti deberet, explicuit: ea porrò res in diem sextum decimum Kalendas Iunias incidit, octo nimirum ante B. viri mortem diebus.

Aliud afferamus exemplum: Ex eo sãguinis vomitu pristinæ incolu-
mitati restitutus à nobili viro Nero

*Hanc rem
idẽ nobilis*

*Vir Nerus
iuratus ex-
posuit.*

Augustini Neri filio inuisitur; huic de recuperata eius valetudine lætanti, ego ait, etsi præsentem morbum euasi, optimeque habeo, tamē filiorum gaudium breue erit, adest enim pugnæ finis, eritq; obitus meuseiusmodi, vt cum contigerit, vix aduertatur à quoquam, auditusq; vix credatur, eritq; initio inter dubia: denunciationi optimè respondit euentus.

Hoc ipso præterea morbo laborans Germanico Fideli, cuius opera utebatur in multis, satis inquit, de me sollicitus fuisti, satisque pro me laborasti, adest iam laborum finis: tum manu eumprehendens, quid intra paucos visurus es dies! mortem sibi imminentem his verbis significans, quandoquidem paucis post elapsis diebus ex corporis vinculis tanquam ex carcere, lætitiæ plenus euolauit.

*Idem eam
rem iura-
tus enun-
ciavit.*

Sed accipite aliud non minus opinor, admirabile: paulò deinde

post

post cum eidem P. Germanico iter faciendum esset Castrum versus, Carbonianum nominatur, non prius Vrbe egreditur, quam sibi à Philippo fides daretur, se cum aduentu suo Romam, viuum, atque incolumem reperturum. His auditis rogitat; ad quem diem reditus erit: cui ille quàm tardissimè, pridie ei⁹ diei, quo Augustissimæ Eucharistiæ sacrum diem ritu anniuersario colimus. Tum Philippus, cū paulisper quasi cogitans quid respondendū esset, steterisset, in hæc verba prorupit, i, redi. Interea Germanicus nocte eius diei, qui peruigilium festi Sanctissimi Christi Corporis anteit, tale vidit in somnium, existimabat se esse Romæ in cubiculo Beati Patris, quem ægrum se lectulo iacentem videret, audiretque dicentem; adest tandem Germanice vitæ finis, illeq; Pater mi responderet, haud erit ita; periculosius siquidē aliàs ægrotasti: & ille, vltima iā mihi adij-

Vitæ lib. 3.

Cc 3 ecret,

ceret, instat hora: cura itaq; pro me-
res sacræ vt fiât. Hoc dormienti so-
mnum, vigilianti consilium fuit:
nam experrectus tum ille discessum
accelerat, vnius diei iter longissi-
mum ei pro Beati Patris desiderio
videbatur: Romam vt venit, Phi-
lippum lectulo insidentem incolu-
men, sanumque offendit: cui ille, re-
uertisti inquit: reuerti respōdit ipse,
quamquam parum abfuit quin op-
pidanorum rogatu reditū alium in
diem distulerim: Tum Philippus, vt
quòd aduenisti præfinita die, rectè
planè fecisti, ita si reditum remora-
tus esses, perperam egisses: nec ver-
ba sine causa, postero enim die B. Vir
præter omnium opinionem è terris
in cælum euolauit. Sed veniamus
modò ad aliud.

*Eius rei
apud no-
stros satis
peruulga-
ta testis in-*

Dederat Philippus in mandatis
eidem Germanico Fideli, idque in-
eunte Aprili, anno millesimo quin-
gentesimo nonagesimo quinto, vt
ad Flaminium Riccium Congrega-
tionis

tionis nostræ sacerdotem Neapoli
commorantem literas suo nomine
daret, in quibus scriptum esset, Ro-
mam rediret quamprimùm, quem
ante obitum videre cuperet; præui-
derat enim velocem fore depositio-
nem tabernaculi sui: sed Flaminio
per literas se excusanti, & ad Septē-
brem vsque mensem inducias pe-
tenti, non indulgit B. senex: quin no-
uis iterum literis in eandem sentē-
tiam scriptis suo nomine vrgeatur,
iubet, vt illis lectis Romam nulla fa-
cta mora reuertatur: sed cum is ni-
hilominus rogatu Annibalis Capuę
Archiepiscopi discessum remora-
retur, recentibus adhuc eiusdem
literis, vt qui eum videre cuperet,
Romam reuocatur: verùm ille vbi
nouis impedimentis recens exor-
tis B. Patris imperio nõ paruit, pau-
cis post elapsis diebus è vita Philip-
pus decessit.

Eodem etiam tēpore Petro Con-
solino, pridie sui obitus apertissi-

Vitæ lib. 3.

Cc 4

mè le

*ratus est
ipsemet
Germani-
cus Fidelis.*

*Idem Con-
solinus iu-
rejurando
firmavit.*

mè se breui moriturum significasse videtur: nam cū familiariter cum eo colloquens rogasset, sacrum ne pro se facere vellet, illeque id se libenter facturum respondisset, quamquam sciret haud opus esse, cum optimè valeret, vt pro eius corporis salute precibus insisteretur: sacrum quod efflagito, adiecit Philippus, id est, quod à defunctis nomē habet; quid porrò his verbis significare voluerit, mors postridie secuta apertè indicauit.

*Id hic ipse
Ioannes
Baptista
sacramen-
to confir-
mauit.*

Alterum eodem mense admirabilius, Idibus Maijs (erat eo anno alter dies Pentecostes sancti Spiritus in Apostolos immissione celebris) cum Ioannem Baptistā Guerram, quem ego ipse in mei locum, dum rem diuinam facerem, ad curam B. Patris substitueram, euocasset Philippus, quotus esset dies mēsis rogasset, illeque diem Iduum dixisset; decimo post die, qui dies erit octauus kal. Iunias, subiecit B. Se-

nex,

nex, ego moriar. Ceterum verã fuif-
se ipfius prædictionem docuit euen-
tus; quandoquidem ea ipfa die, post
fextam noctis horã è vita migravit.

Sanctiffimè moritur.

PHilippus interea triduo ante o-
bitum diuina luce, ac dulcedine
vberius fortè quàm vnquam antea
delibutus, vt qui sese ad nuptias agni
euocari sentiret, Sacrum incredibili
animi lætitia, ac voluptate faciebat
quotidie. Octauo Kal. Iunias, qui
dies eo anno & sacratiffimo Christi
corpori sacer, & eius vitę postremus
fuit, rem sacram quasi caneret gau-
dio, peregit. Initio sacrificij oculos
in villas ad sancti Onuphrij Tem-
plum fitas coniecit, tãquam aliquid
oculorum effugiens obtutum cer-
neret: porrò quid ille tum viderit,
eo, qui solus norat reticente, omnes
latuit.

Magnam eius diei partem in con-
fessionibus audiendis consumpsit,

Vitæ lib. 3.

Cc 5 mul-